

نوزاد بخشنامه ای و بخشنامه نوزادی!

اصلا آیا ازدواجی به اندازه کافی از نظر عددی در کشور انجام می شود که فرزندآوری هم در پی آن بیاید؟ آیا نمایندگان محترم مجلس شورای اسلامی آنقدر جوانان را به ازدواج تشویق می کنند که الان بخواهند جلوی فرزند نیاوردن همان ها را بگیرند؟

تاریخ: ۱۰ تیر ۱۳۹۳ - ۰۸:۳۶

کد خبر: ۳۴۳۴۹۵

ایرنا: هفته گذشته -روز سوم تیر - نمایندگان مجلس شورای اسلامی با کلیات طرح یک فوریتی افزایش نرخ باروری و پیشگیری از کاهش نرخ رشد جمعیت موافقت کردند.

ماده اول این طرح مبنی بر این است که تمام اقدامات جراحی برای پیشگیری از بارداری (واژکتومی، توبکتومی) مشمول دو تا پنج سال حبس می شود.

این طرح ضمن رو به رو شدن با مخالفت برخی نمایندگان مجلس، بازتاب گسترده ای در افکار عمومی، روزنامه ها و فضای مجازی داشته است. مردم لطیفه های تلخی را دست به دست و پیامک به پیامک به هم منتقل کردند.

این قبیل لطیفه های تلخ، اشعار و داستانک ها هر چند برای لحظاتی کوتاه لبخند بر لبان می آورد، اما مخالفت های هوشمندانه و غیرمستقیم است که از تصمیم گیرندگان و نمایندگان خود انتظار دارند تا کارشناسی تر به مسایل مطرح توجه کنند.

در یکی از سایت ها در واکنش به این اقدام مجلس این گونه درج شد: «آیا آنها (نمایندگان مجلس) این قدر قوه تمیز و تفکیک را ندارند که بدانند سیاست افزایش جمعیت یک چیز است و حق خانواده ها برای تنظیم تعداد فرزندان و زمان فرزند آوری یک چیز دیگر؟

فرض کنید زن و شوهری صاحب پنج فرزند شدند و دیگر نخواستند بچه دار شوند؟ آیا حق ندارند از علم پزشکی برای این منظور استفاده کنند؟

سخنگوی کمیسیون بهداشت و درمان مجلس در رابطه با طرح یادشده می گوید: این طرح به دنبال برطرف کردن موانع رشد جمعیت و پیشگیری از کاهش آن است.

اما آیا دولت ما دولت رفاه کشورهای توسعه یافته است که برای فرزند آوری بی شمار امکانات و تسهیلات بدهد؟ مردم اصلا چه امکاناتی را به ازای فرزند آوری از دولت و دستگاه های ارایه دهنده خدمات می گیرند؟ آیا مسکن مناسب یا شغل مناسب برای تشکیل خانواده و فرزند آوری برای هموطنان در نظر گرفته شده است؟ آیا به مردم مسکن اجاره ای به شرط تملیک در اقساط بلند مدت یا وام های کم بهره می دهند؟ یا جایی حقوق کافی برای خانواده به شرط داشتن فرزند به کارکنان خود می دهد؟

آیا دستگاه های دولتی برای فرزند چهارم، حق اولاد پرداخت می کنند؟ آیا مادر شاغلی که فرزندی به دنیا آورده است، مطمئن است که می تواند به شغل سابق خود بازگردد؟ اگر این مادر به کار خودباز گردد همان جایگاه سابق را دارد و یا باید مدت ها به دنبال جایگاهی دیگر و یا بازسازی جایگاه قبلی خود در محیط کار باشد؟

اصلاً آیا ازدواجی به اندازه کافی از نظر عددی در کشور انجام می شود که فرزندآوری هم در پی آن بیاید؟ آیا نمایندگان محترم مجلس شورای اسلامی آنقدر جوانان را به ازدواج تشویق می کنند که الان بخواهند جلوی فرزند نیاوردن همان ها را بگیرند؟

«محمد رضا خباز» معاون تقنینی معاون امور مجلس رییس جمهوری که می گوید: متأسفانه دستگاه های دولتی به فرزند چهارم حق اولاد پرداخت نمی کنند، مرخصی زایمان به خانم ها داده نمی شود و فرزند چهارم تحت پوشش بیمه قرار نمی گیرد.

بیمه ها چه برخوردی با فرزند چهارم دارند؟

به عنوان مثال برخی بیمه ها از جمله بیمه دانا هنوز هم فرزند چهارم را در تعهد بیمه خود نمی داند و علناً اگر مادری تحت پوشش این بیمه، زایمانی داشته باشد بیمه دانا به وی اعلام می کند که هزینه فرزند چهارم را تقبل نمی کند.

بیمه تامین اجتماعی تا همین چند وقت پیش در دفتر چه های بیمه برای فرزند چهارم خط و نشان کشیده بود. گواه این موضوع اظهارات «نادر قاضی پور» نماینده مجلس و دیگر مخالف کلیات این طرح است که اظهار می دارد: هم اکنون تامین اجتماعی به فرزند چهارم دفترچه خدمات درمانی نمی دهد.

به گزارش ایرنا، بیمه البرز هم در اطلاعیه سالانه خود برای دستگاه های طرف قراردادش جبران هزینه های زایمان طبیعی و سزارین را فقط برای فرزند اول تا سوم تقبل می کند.

با این تفاسیر و یادآوری گوشه ای از نبود تسهیلات فرزند آوری، این بار خط و نشان کشیدن مجلس برای مردم، دیگر چیست؟! اینکه تمام اقدامات جراحی برای پیشگیری از بارداری (واژکتومی، توبکتومی) مشمول دو تا پنج سال حبس می شود، خط و نشان کشیدن برای مردم نیست؟

مسئولان قوه قضاییه در تکاپوی کم کردن زندانیان و ارایه راه کاری هایی برای جایگزین کردن زندان هستند. آیا وکلای مردم در مجلس شورای اسلامی به دنبال پر کردن زندان ها هستند؟

آیا این طرح، اشکال ندارد؟ به گفته «حمید رضا طباطبایی نائینی» نماینده مردم نائین در مجلس شورای اسلامی، هیچ کس بر ضرورت افزایش جمعیت در کشور تردید ندارد اما طرحی که امروز ارایه شده اشکالات اساسی دارد.

طباطبایی نائینی با بیان اینکه مگر زندان های ما خالی است که هر کس اقدام به عقیم سازی کرد او را زندانی کنیم! تأکید می کند: مجلس باید به کیفیت جمعیت توجه کند و باید توجه داشته باشیم که چه کسانی در سال های گذشته عقیم سازی کرده اند.

وی ادامه می دهد: عده ای از این افراد بیماری های صعب العلاج داشتند و بارداری عده ای دیگر نیز احتمال خطر معلولیت ذهنی و جسمی فرزند را بدنبال داشت و عقیم سازی در این موارد برای این بود که نسل آینده سالم باشد و باید کیفیت جمعیت را در نظر بگیریم.

وی با بیان این که باید به اصول عملی اسلام همچون اصل اباهه و اصل صحت توجه کنیم، می گوید: کجای فتوای مشهور بوده که این کار ممنوعیت شرعی دارد و هر حرام شرعی نباید مستلزم مجازات باشد. شما مجازات سقط جنین را برای مجازات اعمال جراحی تعیین کردید و برای هیچ کدام از عوامل که تفاوتی قائل نشدید.

طباطبایی نائینی می افزاید: اگر هدف طرح، این است که برای عقیم سازی تبلیغ نشود این موضوع با

بخشنامه هم قابل حل است. دولت می تواند با ارایه بخشنامه ای تبلیغ در این زمینه را ممنوع کند. تصویب مجازات برای کاری که حجیت شرعی بر حرمت آن نداریم ، کار صحیحی نیست و خلاف سیاست های کلی کشور است و سودی هم برای افزایش جمعیت ندارد.

مگر چند نفر برای پیشگیری از بچه دار شدن عمل جراحی کردند؟

بر اساس آمار وزارت بهداشت از مجموع سه میلیون و 500 هزار نفری که در سال 91 خدمات پیشگیری از بارداری را دریافت کرده اند، تنها سه درصد این عمل های جراحی را انجام داده اند!

نکته دیگر این که آیا در این طرح شرایط زوجینی که به علت داشتن مشکلاتی همچون بیماری صعب العلاج ، باید از بچه دار شدن جلوگیری کنند، لحاظ شده است؟!

«خبار» معاون تقنینی معاون امور مجلس رییس جمهوری می گوید:

در این طرح از 100 درصد فقط به سه درصد مشکلات رشد جمعیت توجه شده و آمده است کسانی که از رشد جمعیت جلوگیری کنند به مجازات دو تا پنج سال محکوم می شوند.

او نیز می گوید: نظام جمهوری اسلامی ایران به دنبال کاهش تعداد زندانیان است، اگر مجازات برای عاملان و آمران کاهش نرخ جمعیت مورد تصویب قرار گیرد در آینده کسانی که به هر دلیلی نمی توانند بچه دار شوند باید به زندان بروند و این اقدام باعث پرشدن زندان ها می شود!

خبار همچنین یاد آور می شود که دولت موافق طرحی با نام جمعیت و تعالی خانواده است که بتواند تمام موارد و موانع افزایش جمعیت را برطرف کند که این طرح هم اکنون در کمیسیون فرهنگی مجلس با همکاری دولت در حال تدوین است.

قدر مسلم آن که هیچ یک از هموطنان نمی خواهند ایرانی خالی از جمعیت داشته باشند و ایران مثل هر کشور دیگری با جمعیت سالم زنده می ماند. اما اینکه برنامه ریزان ، سیاستگذاران و قانونگذاران ، احساسی و بدون هیچ مطالعه ای دست به اقدامی بزنند که واکنش هایی این چنینی از مردم فهمیم ببینند، جای تامل دارد.

آیا بهتر نیست که به جای تنبیه کردن در ابتدا به دنبال تشویق برویم ؟ اصلا آیا طرح های تشویقی قابل توجه در کشور برای فرزند آوری وجود دارد؟

منظور نظر این جمله دادن یک سکه طلا به ازای هر فرزند و یا باز کردن حساب یک میلیون تومانی برای نورسیده خانواده نیست.

پیرو همین نگاه نیز «ایرج عبدی» سخنگوی کمیسیون اجتماعی مجلس شورای اسلامی می گوید: باید برای افزایش جمعیت و فرزندآوری به سمت طرح های تشویقی پیش برویم که اکنون این گونه طرح ها در جامعه ما وجود ندارد.

وی ادامه داد: نباید شیوه های جلوگیری از فرزندآوری را به عنوان یک راهکار برای افزایش جمعیت در نسل جدید عنوان کرد چرا که این موضوع نمی تواند نتیجه بخش باشد.

این نماینده مجلس ادامه می دهد، کمک دولت به فرزند چهارم و تخصیص مبلغی عنوان حقوق و کمک به خانواده های دارای فرزند چهارم، افزایش حق اولاد در حقوق کارکنان، دادن کمک های بلاعوض به خانواده هایی که فرزند زیر دو سال دارند، از جمله طرح های تشویقی به این کمیسیون جهت افزایش جمعیت است.

سخنگوی کمیسیون اجتماعی مجلس شورای اسلامی می گوید: بسیاری از خانواده ها با تولد فرزند خود تا دو سالگی به دلیل مصرف بیش از اندازه وسایل بهداشتی و حتی شیرخشک با مشکل مواجه می شوند و در صورتی که بتوان کمک بلاعوض به آنان داده شود، بسیاری از مشکلات آنان در این زمینه حل می شود.

وی می افزاید: در حال حاضر ارایه شیرخشک در بسیاری از کشورها رایگان انجام می شود و خانواده هایی که از شیرخشک استفاده می کنند دیگر برای تامین آن با مشکل مواجه نمی شوند اما در کشور ما مشکلات جدی در این زمینه وجود دارد.

به گزارش ایرنا گواه این موضوع، پیگیر شیر خشک ارزان تر برخی خانواده های کم بضاعت جامعه است. آیا این خانواده ها می توانند به جای شیر خشک، شیر معمولی به بچه ها بدهند؟ آیا این موضوع سیاست تشویقی است یا تنبیهی؟